

«Direm la veritat i no enredrem al personal»

Entrevista amb Alfred Giner. Té 35 anys, és llicenciat en Dret i treballa com a Tècnic d'Administració General a la Universitat de València.

Què destacaries d'estos quatre anys a l'Ajuntament com a regidor?

Destacaria que moltes de les obres o projectes que s'han impulsat i que han tingut el nostre recolzament haurien pogut millorar-se, enriquir-se del que dèiem els altres. Sense anar més lluny, les obres de peatonalització. L'alcalde no fa més que dir que ell vol qualitat de vida, que vol un poble de postal perquè vinguen els turistes... però ens hem cansat de dir-li que s'oblida de les persones que viuen en eixos carrers... no consulta, no arreblega opinions, no escolta ni als veïns ni a la resta de regidors. I jo crec que si les coses es fan entre tots, ixen millor. Dos ulls veuen millor que un, no?

Conseqüència de la majoria absoluta, no?

Sens dubte. Les majories provoquen que a alguns se'ls pugue el càrrec al cap, i això no és bo. Quan no hi ha majories absolutes les coses s'han de raonar i parlar entre tots. I això, no és ni de dretes ni d'esquerres, és de sentit comú. Estos anys, quan Juan deïa que blanc, tots els regidors del PP votaven el que ell deïa sense dir res. Ja foren estatu-

Quan no hi ha majories absolutes les coses s'han de raonar i parlar entre tots

es, fonts, o pujar la contribució. I el mateix a l'hora de donar faenes i llogar a empreses... entre ell i Toni feien i desfeien... Jo pense que cal un Ajuntament on pintem tots, on es tinga en compte l'opinió i els interessos de tot el món i no dels quatre de sempre.

La gent diu que en esta legislatura s'han fet moltes obres...

Igual que la resta de pobles. Tots els Ajuntaments, a pesar de la crisi, han tingut bastants diners procedents del Govern de l'Estat o de la Generalitat per a això: fer obres. Esta era una forma d'impulsar les economies locals i contractar personal desocupat, especialment en el sector de la construcció. Ara tots els alcaldes s'ho apunten com si fóra mèrit seu, però la realitat és que qualsevol que vaja a altres pobles vorà com també s'han millorat voreres, peatonalitzat carrers, construït parcs... Però a més d'això, —que ha passat a tots els pobles, i que no està malament— nosaltres diem que cal vore altres coses.

Per exemple quines coses?

Darrere de les obres i els nous edificis pù-



blics, tenim també l'altra cara de la moneda: carrers per acabar plens de solars buits, obres d'urbanització sense entregar, infraestructures elèctriques mal fetes o que no s'acaben mai..., el desastre en la gestió de l'aigua potable o la pujada de la contribució i la barbaritat de la revisió cadastral que ha perjudicat un munt de famílies...

Vols dir?

Per suposat. Jo anime a la gent a que faça la prova de fer-se la declaració de la renda estos dies, i aquells que tenen dos cases poden vore com els afecta... El Bloc, una de les primeres coses que farà, serà revisar a la baixa els valors del cadastre. Licitat obres públiques és molt fàcil. Dur endavant la gestió d'una administració que és quasi la tercera empresa del poble requereix preparació, serietat i menys fantasia...

Toblides de la llum a la Llacuna, no?

No m'oblida, és un exemple de la poca serietat en què es fan les coses a l'Ajuntament, del caos en la gestió diària. Quan un comença la casa pel terrat... passa el que

El Bloc revisarà a la baixa la valoració cadastral de les cases

passa. Ara sabem que primer posaren les torres de tensió i després demanaren els permisos... i així ha anat la cosa. Fa quatre anys, la setmana d'abans de les eleccions l'alcalde va anunciar que per fi ja teníem la llum... i tot el món sap ara que era un altre engany. Ara, en la mà de tots està continuar amb açò o... canviar d'aires.

Com és la situació financera de l'Ajuntament?

Molt difícil. Com la majoria de famílies o empreses. De fet, està complicat fins i tot pagar el rebut de l'enllumenat públic. Si l'Ajuntament fóra una empresa privada estarien a punt de tancar. El que passa és que els accionistes d'esta empresa que s'anomena Ajuntament som tots els veïns del poble. En l'empresa privada, quan no hi ha un clau, han de posar diners els propietaris, però ací en l'Ajuntament ens els dema-

L'alcalde vol uns carrers de postal i s'ompli la boca amb la «qualitat de vida». La dels turistes deu ser, perquè s'oblida dels veïns d'eixos carrers

nen a tots els veïns a través de la contribució i les taxes municipals...

Dóna'm solucions.

Una solució per reduir costos és avançar en la gestió mancomunada de serveis. Una piscina climatitzada en el futur per a nosaltres a soles igual és difícil que siga viable econòmicament, però si aconseguim que la nostra donara servei a altres pobles del costat i compartirem costos igual ja no. I el mateix per gestionar polígons industrials o punts nets. Jo crec que la cooperació, les aliances, la gestió conjunta i mancomunada del serveis públics amb els pobles del costat no només és més intel·ligent, si no més barata per als veïns i amb més futur.

I així es podran abaixar impostos?

Uns sí. I altres podran deixar de pujar. Compartir serveis públics comporta distribuir i repartir els costos i moltes voltes sense minvar la qualitat dels serveis o prestacions públiques. És més sostenible financerament.

Dona'm una raó per votar-vos.

Mira, la gent sap que estos quatre anys, hem fet faena i que pot comptar amb nosaltres quan cal i no només quan interessa... Als plenaries no ens hem callat. I ahí estan les propostes, les al·legacions al Pla General, contra la pujada de taxes a l'escoleta, contra la privatització de l'aigua potable o a favor d'entrar a la Mancomunitat. Hem denunciat sense pèls a la llengua l'enxufisme i unes actituds pròpies d'altres èpoques. I quan ha tocat arrebregar firmes per fer que s'agilitzaren i s'organitzaren millor les obres perquè els veïns i els botiguers patien, doncs ahí estàvem. A tirar una maneta en el que fóra, i sense importar el color polític.

Una proposta per acabar?

Te'n diré una que no sol estar en el programa dels partits: dir la veritat. Enredrar, marejar al personal amb mitges veritats o coses que no són certes, o anunciar projectes que no existeixen més que en la imaginació... ni està bé, ni és el nostre estil.